

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede Forsvarsminister gentager nu for jeg ved ikke hvilken Gang en blot og bar Bemærkning om, at vore Forslags økonomiske Krav umuliggjorde en Forhandling. Men hvis Ministeren skulde have Ret til at sige dette uden videre som en Begrundelse for, at der ingen Forhandling blev, maatte det forudsættes, at Regeringen selv havde vist nogen som helst Villighed til at komme vore og Venstres Synspunkter i Møde, da vi havde forelagt vore Forslag, efter at Regeringspartiernes Forslag var kendt. Hvis der virkelig havde været Vilje til Samling, Forhandling, havde det været rimeligt at diskutere Spørgsmaalet og sige: Paa de og de Omraader vil vi gøre Indrømmelser, paa de og de Omraader vil vi komme jeres Synspunkter i Møde. Men intet af denne Karakter har der været Tale om, kun en kort, blank, brutal Afvisning med en blot og bar Henvisning til, at det kostede for meget, men hvor det kostede for meget og hvorfor og paa hvilke Omraader det er urimeligt at stille dette Krav — intet har vi hørt derom. Nu siger Forsvarsministeren, at der eksisterer ingen Overenskomst mellem de to Partier, som har hindret Forhandling. Vi har det længst mulige troet, vi er fra vor Side under de Drøftelser, som har fundet Sted, gaaet ud fra Forudsætningen om, at Regeringen stod frit, havde Mulighed for Drøftelse. Men efter at Regeringen ikke har kunnet finde nogen anden Begrundelse for sin Afvisning end Henvisningen til det økonomiske Grundlag, er vi i Tvivl om, at dette Forhold virkelig har eksisteret. Den 10. Februar skrev et æret Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, i sit Blad en Artikel om Forsvarsspørgsmaalet; her skrev han, at efter at Regeringen nu har fremsat sit Forslag, vilde han anerkende denne Ordning som en Helhed og ikke gøre noget Forsøg paa at rokke ved den; men saa skriver det ærede Medlem videre: „Men til Gengæld vil vi ogsaa alvorligt advare imod ethvert Forsøg paa at forbedre den. Vi, som paa adskillige Omraader er gaaet stærkt ind for Partiernes saglige Tilnærmelse, uden at vi i øvrigt hidtil har haft nogen Glæde deraf, tilraader ikke yderligere Forlig end det, der allerede foreligger i Regeringsforslaget.“ Her siger det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at det Forslag, Regeringen har fremsat, er et Forlig mellem de Radikale og Socialdemo-

kraterne, og han advarer imod, at man gaar bort fra dette Forlig, at man forbedrer det, at man kommer Oppositionen i Møde; han gaar saa vidt, at han til Slut i denne Artikel erklærer, at hvis man havde gjort det og vil gøre det, vil han og hans Meningsfæller forblive paa et lavt Standpunkt, vil holde sig til en Skanse, nemlig det lave Standpunkt, man hidtil var naaet til, og dermed siger han: Her vil vi saa kunne opretholde en Skanse, hvortil mange af os havde kunnet trække sig tilbage. Med andre Ord, det ærede Medlem truer Socialdemokratiet med Sprængning, hvis man søger at forbedre Forliget mellem Socialdemokrater og Radikale. Da denne Artikel fremkom, tænkte mange: Vi ved jo, at det ærede Medlem har en egen Opfattelse, mange Gange giver Synspunkter til Kende, som ikke er Udtryk for, hvordan det store Flertal af hans Partifæller ser paa Sagerne. Men efter det Forløb, Forhandlingerne har faaet, efter at Regeringen stadig væk kun har afvist under Henvisning til det økonomiske Grundlag, har de Udtalelser faaet fornyet Værdi; der er faktisk gennem disse Drøftelser skabt Sandsynlighedsbevis for, at saaledes er Forholdet.

Rasmus Hansen: Desværre kunde jeg paa Grund af Radiotjeneste ikke være til Stede ved Mødets Begyndelse. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, skønt vidende om Aarsagen til, at jeg ikke kunde være til Stede, havde saa travlt med sit Angreb paa mig, at det ærede Medlem ikke kunde vente, til det var muligt for mig at være nærværende i Salen. Jeg har faaet et Referat af, hvad det ærede Medlem har sagt, henvendt til mig; jeg vil derfor gerne gøre nogle Bemærkninger derom.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde i Eftermiddags Spørgsmaalet om de frivillige Korps til et af de mest betydningsfulde i den Sag, der er til Behandling her i Dag. Det vidner i hvert Fald ikke om nogen Lyst til at faa Forsvarsspørgsmaalet løftet op over Partistridighederne. Ophævelsen af disse Korps, sagde det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, vidner om Lyst til at træde paa andres Mening, til at træde paa andres Tanker, og i Særdeleshed blev der tillagt de yngre socialdemokratiske Medlemmer af dette høje Ting en saadan Tendens. I den Anledning vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, om det da er Socialdemokraterne, som er Estrups Arvtagere. Var det ikke de Konservative, som var Talsmænd for Provisorismen? Var det ikke de